

## Edward Elgar (1857-1934)

### *From the Bavarian Highlands, op. 27*

Textos de Caroline Alice Elgar (1848-1920)

#### The dance

Come and hasten to the dancing,  
Merry eyes will soon be glancing,  
Ha! My heart upbonds!  
Come, Come!  
Come and dance a merry measure,  
Quaff the bright brown ale my  
treasure,  
Hark! What joyous sounds!  
Hark! Hark! Hark!  
Sweet heart come, On let us haste.  
On on no time let us waste,  
With my heart I love thee!  
Dance dance for rest we disdain.  
Turn twirl and spin round again,  
With my arm I hold thee!  
Come on!  
Merry eyes will soon be glancing,  
Hark! What joyous sounds.  
Hark!  
Merry eyes will soon be glancing,  
Hark! What sounds!  
Hark! Hark!  
Down the path the lights are  
gleaming,  
Friendly faces gladly beaming  
Welcome, welcome us with song.  
Come and hasten to the dancing,  
Merry eyes will soon be glancing,  
Ha! My heart upbonds!  
Hark! Hark! Hark! Hark!  
Come, dance!  
Come and dance a merry measure,  
Quaff the bright brown ale my  
treasure,  
Hark! What joyous sounds!  
Hark! Hark! Hark! Hark!  
Sweet heart come, On let us haste.  
On on no time let us waste,  
With my heart I love thee!  
Dance dance for rest we disdain.  
Turn twirl and spin round again,  
With my arm I hold thee!

#### El ball

Vine i afanya't a ballar,  
ben aviat els ulls joiosos ho veuran.  
Ha! El meu cor s'eleva!  
Vine, vine!  
Vine i balla un alegre compàs,  
beu-te la lluent cervesa negra, tresor  
meu.  
Escolta! Quins sons més joiosos!  
Escolta! Escolta! Escolta!  
Anem, dolç cor, afanyem-nos.  
Anem, no perdem ni un moment.  
T'estimo amb el cor!  
Balla: nosaltres menyspreem el repòs.  
Gira, fes una volta i torna a girar,  
t'agafo amb el braç!  
Anem!  
Ben aviat els ulls joiosos ho veuran.  
Escolta! Quins sons més joiosos!  
Escolta!  
Ben aviat els ulls joiosos ho veuran.  
Escolta! Quins sons!  
Escolta! Escolta!  
Al llarg del camí, la llum resplendeix,  
cares amigues somriuen joiosament  
i ens donen la benvinguda amb la cançó.  
Vine i afanya't a ballar,  
ben aviat els ulls joiosos ho veuran,  
Ha! El meu cor s'eleva!  
Escolta! Escolta! Escolta! Escolta!  
Vine, balla!  
Vine i balla un alegre compàs,  
beu-te la lluent cervesa negra, tresor  
meu.  
Escolta! Quins sons més joiosos!  
Escolta! Escolta! Escolta! Escolta!  
Anem, dolç cor, afanyem-nos.  
Anem, no perdem ni un moment,  
t'estimo amb el cor!  
Balla: nosaltres menyspreem el repòs.  
Gira, fes una volta i torna a girar.  
T'agafo amb el braç!  
Anem!

Come on!  
Dancing makes the world  
And life grow brighter  
As we dance along.  
Dancing makes the world  
And life grow brighter  
As we dance along.  
Come! Dance! Come!  
Come dance! Come dance! Come  
come!

### **False love**

Now we hear the Spring's sweet voice  
Singing gladly through the world;  
Bidding all the earth rejoice.

All is merry in the field,  
Flowers grow amidst the grass,  
Blossoms blue,  
red, white they yields.

As I seek my maiden true,  
Sings the little lark on high  
Fain to send her praises due.

As I climb and reach her door,  
Ah! I see a rival there,  
So farewell! For evermore.

Ever true was I to thee.  
Never grieved or vexed thee, love,  
False, oh! False, art thou to me.

Now amid the forest green,  
Far from cruel eyes that mock  
Will I dwell unloved, unseen.

### **Lullabye**

Sleep, my son, oh slumber softly.  
While thy mother watches o'er thee,  
Nothing can affright or harm thee.  
Sleep, oh! Sleep, my son.

Far away, zithers play,  
Dancing gay, calls to-day  
Vainly play, zithers gay.  
Here I stay all the day.  
Happily guarding thee,  
Peacefully watching thee.

El món i la vida  
són més lluminosos  
com més ballem.  
El món i la vida  
són més lluminosos  
com més ballem.  
Vine! Balla! Vine!  
Vine a ballar! Vine a ballar! Vine, Vine!

### **Fals amor**

Ara sentim la dolça veu de la primavera  
cantar alegrement a través del món  
i proclamar tota la joia de la terra.

Tot és alegre al camp;  
les flors creixen enmig de l'herba  
i, en el rebrot,  
ens donen el blau, el vermell i el blanc.

Mentre cerco la meva vera donzella,  
canta la petita alosa des del cel,  
contenta de fer arribar les seves lloes.

Pujo i arribo a la seva porta,  
Ah! Hi veig un rival.  
Au, bon vent! Per sempre més.

Sempre t'he estat lleial.  
Mai no t'he afligit ni t'he vexat, estimada.  
Falsa, oh! Ets falsa per a mi.

A partir d'ara, enmig del verd bosc,  
lluny de les cruels mirades que m'escarneix  
viuré ocult i sense amor.

### **Cançó de bressol**

Dorm, fill meu, oh, adorm-te dolçament.  
Mentre la mare et vigili,  
res no t'espantarà ni et farà mal.  
Dorm, oh! Dorm, fill meu.

Lluny, toquen les cítares,  
una dansa alegre ens convoca avui.  
Debades toquen les alegres cítares.  
M'estaré aquí tot el dia,  
protegint-te amb delectança  
esguardant-te amb serenor.

Sleep, my son, oh slumber softly.  
While thy mother watches o'er thee,  
Sleep, oh! sleep my son.

### **Aspiration**

Over the heights the snow lies deep,  
Sunk is the land in peaceful sleep;  
Here by the house of God we pray,  
Lead, Lord, our souls to-day.

Shielding, like the silent snow,  
Fall his mercies here below.

Calmly then, like the snow-bound land;  
Rest we in His protecting hand;  
Bowing,  
we wait His mighty will:  
Lead, Lord, and guide us still.

### **On the Alm**

A mellow bell pears near,  
It has so sweet a sound;  
I know a maiden dear  
With voice as full and round

A sunlit alm shines clear,  
With clover blossoms sweet;  
There dwells my maiden dear  
And there my love I meet.

There flying with no fear  
The swallows pass all day,  
And fast, my maiden dear,  
Sees chamois haste away.

I cannot linger here,  
I cannot wait below;  
To seek my maiden dear  
I, to the alm must go.

The mountain's call I hear,  
And up the height I bound;  
I know my maiden dear  
Will mark my Juchhé sound.

Rejoicing come I here  
My flaxen-haired sweet-heart;

Dorm, fill meu, oh, adorm-te dolçament.  
Mentre la mare et mira,  
dorm, oh!, dorm fill meu.

### **Aspiració**

La neu cobreix tot el cim,  
la terra davalla en un son profund.  
Resem ací per la casa de Déu,  
Senyor, guia avui les nostres ànimes.

Protector, com la neu silent,  
la seva misericòrdia descendeix fins ací.

Serenament, com la terra curulla de neu,  
reposem i trobem empara en la seva mà.  
Inclinats,  
esperem la seva voluntat poderosa:  
dirigeix-nos, Senyor, guia'ns.

### **En els Alps**

Una suau campana sembla a prop,  
el seu so és tan dolç.  
Conec una distingida donzella  
amb una veu tan rodona i plena.

Sota el sol els Alps resplendeixen.  
Hi floreixen agradosos trèvols,  
hi viu la meva estimada donzella,  
hi trobo el meu amor.

Volant sense por,  
les orenetes hi són tot el dia.  
Cuita, estimada donzella,  
mira com l'isard fuig ràpidament.

No puc quedar-me ací,  
no puc esperar ací a baix.  
Per trobar la meva estimada donzella  
cal que vagi al cim alpi.

Sento la crida de la muntanya,  
i, lliurat a les altures,  
sé que la meva estimada donzella  
em marcarà el so joiós.

Hi arribo exultant,  
la meva aimia rossa.

I love thee maiden dear,  
Nay! Bid me not depart!

### **The marksman**

Come from the mountain side,  
Come from the valleys wide,  
See, how we muster strong,  
Tramping along!

Rifle on shoulder sling,  
Powder and bullets bring,  
Manly in mind and heart,  
Play we our part.

Sure be each eye to-day,  
Steady each hand must stay  
If in the trial we,  
Victors would be!

Sharp is the crack! 't Is done!  
Lost in the chance, or won;  
Right in the gold is it?  
Huzza! The hit!

The sun will sink and light the west  
And touch the peaks with crimson glow;  
Then shadows fill the vale with rest  
While stars look peace on all below.

In triumph then we take our way,  
And with our prizes homeward wend;  
Through meadows sweet with new-own  
hay, A song exultant will we send.

T'estimo, donzella meva.  
No! Ordena'm que no marxi.

### **El tirador**

Vine del coster de la muntanya,  
vine de les vastes valls,  
mira com ens encoratgem d'allò més  
trepitjant ferm pertot!

El rifle penjat a l'esquena,  
pols i bales duem,  
mascles de cap i de cor,  
fem allò que convé.

Tingues els ulls oberts,  
i mou les mans amb aplom.  
Només així, en l'hora decisiva,  
serem vencedors!

L'estrèpit és gran! Ho hem fet.  
En aquesta avinentesa, perdedors o  
vencedors; la raó està en l'or?  
Visca! Diana!

El sol es pondrà i encendrà l'oest  
i tocarà els cims amb roja resplendor.  
Les ombres ompliran la vall de quietud  
mentre els estels apaivagaran al seu dessot

Triomfants, emprendrem el camí,  
i tornarem a casa amb els nostres guardon:  
pels dolços prats, amb el fenc acabat de  
segar, i enviarem una exultant cançó.

**Johannes Brahms (1833-1897)**

*Liebeslieder Walzer Op. 52*

**1.** Rede, Mädchen, allzu liebes,  
das mir in die Brust, die kühle,  
hat geschleudert mit dem Blicke  
diese wilden Glutgefühle!

Willst du nicht dein Herz erweichen,  
willst du, eine Überfromme,  
rasten ohne traute Wonne,  
oder willst du, daß ich komme?

Rasten ohne traute Wonne,  
nicht so bitter will ich büßen.  
Komme nur, du schwarzes Auge.  
Komme, wenn die Sterne grüßen.

**2.** Am Gesteine rauscht die Flut,  
heftig angetrieben:  
wer da nicht zu seufzen weiß,  
lernt es unterm Lieben.

**3.** O die Frauen, o die Frauen,  
wie sie Wonne tauen!  
Wäre lang ein Mönch geworden,  
wären nicht die Frauen!

**4.** Wie des Abends schöne Röte  
möcht' ich arme Dirne glühn,  
Einem, Einem zu gefallen,  
sonder Ende Wonne sprüh'n.

**5.** Die grüne Hopfenranke,  
sie schlängelt auf der Erde hin.  
Die junge, schöne Dirne,  
so traurig ist ihr Sinn!

Du höre, grüne Ranke!  
Was hebst du dich nicht himmelwärts?  
Du höre, schöne Dirne!  
Was ist so schwer dein Herz?

Wie höbe sich die Ranke,  
der keine Stütze Kraft verleiht?

**1.** Digue'm, noia, estimada,  
tu que amb la teva mirada,  
has llançat al meu cor fred  
aquests sentiments salvatges i ardents!

No vols pas el teu cor ablanir,  
vols tu, pietosa,  
viure sense delícies íntimes,  
o vols que jo vingui?

Viure sense delícies íntimes,  
no vull tan amarg patiment.  
Sí, vine, noi dels ulls negres,  
vine quan surtin les estrelles.

**2.** Contra les roques la marea  
impetuosament s'estavella:  
qui no sàpiga què és sospirar,  
amb l'amor ho aprendrà.

**3.** Oh, les dones, les dones,  
com ens delecten!  
De fa temps seria monjo,  
si per les dones no fos!

**4.** Com la bellesa del roig capvespre  
voldria jo, pobra donzella, brillar,  
i a un, tan sols a un, agradar,  
plaers infinits espurnejar.

**5.** El circell de llúpol verd  
serpenteja sobre la terra.  
La bonica jove donzella,  
que trist és el seu esperit!

Escolta, verd circell!  
Per què no t'elevés cap al cel?  
Escolta, bonica donzella!  
Per què el teu cor és tan dur?

Com podria el circell alçar-se,  
si cap suport el sosté?

Wie wäre die Dirne fröhlich,  
wenn ihr das Liebste weit?

**6.** Ein kleiner,  
hübscher Vogel nahm den Flug  
zum Garten hin, da gab es Obst genug.  
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,  
ich säumte nicht, ich täte so wieder.

Leimruten-Arglist lauert  
an dem Ort;  
der arme Vogel konnte nicht mehr fort.  
Wenn ich ein hübscher,  
kleiner Vogel wär,  
ich säumte doch, ich täte nicht wieder.

Der Vogel kam in eine schöne Hand,  
da tat es ihm, dem Glücklichen, nicht and.  
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,  
ich säumte nicht, ich täte doch wieder.

**7.** Wohl schön bewandt war es vorehe  
mit meinem Leben, mit meiner Liebe;  
durch eine Wand, ja, durch zehn Wände  
erkannte mich des Freundes Sehe;  
doch jetzo, wehe, wenn ich dem Kalten  
auch noch so dicht vorm Auge stehe,  
es merkt's sein Auge, sein Herze nicht.

**8.** Wenn so lind dein Auge mir  
und so lieblich schauet  
jede letze Trübe flieht,  
welche mich umgrauet.

Dieser Liebe schöne Glut,  
laß sie nicht verstieben!  
Nimmer wird, wie ich, so treu  
dich ein Andrer lieben.

**9.** Am Donaustrande, da steht ein Haus,  
da schaut ein rosiges Mädchen aus.  
Das Mädchen, es ist wohl gut gehegt,  
zehn eiserne Riegel sind vor die Türe gelegt.  
Zehn eiserne Riegel das ist ein Spaß;  
die spreng ich, als wären sie nur von Glas.

Com podria la donzella alegrar-se,  
si el seu estimat és lluny?

**6.** Un preciós ocellet  
alçà el vol cap al jardí,  
on la fruita abundava.  
Si jo fos un preciós ocellet,  
no dubtaria, el mateix faria.

Branques envescades amb malícia  
l'esperaven allà;  
el pobre ocell no va poder escapar.  
Si jo fos un preciós  
ocellet,  
sí que dubtaria, el mateix no faria.

L'ocell es va posar en una bonica mà,  
que, sortós ell, no el va danyar.  
Si jo fos un preciós ocellet,  
no dubtaria, el mateix faria.

**7.** Quin temps més feliç abans,  
amb la meva vida, amb el meu amor;  
a través d'una paret, si, fins i tot de deu  
em reconeixia la mirada de l'amic meu;  
però ara, ai, si estic amb aquest noi fred,  
no importa si sóc davant dels seus ulls,  
ells no em veuen, el seu cor tampoc.

**8.** Quan els teus dolços ulls  
tan amorosament em miren  
fins les darreres ombres que m'espanten  
desapareixen.

Bella flama d'aquest amor,  
no la deixis extingir!  
Mai tan fidelment com jo  
cap altre t'estimarà.

**9.** A la riba del Danubi hi ha una casa,  
on viu una noia de pell rosada.  
La noia està ben guardada,  
deu baldes de ferro li tenen la porta barrada.  
Deu baldes de ferro, quina ximpleria;  
com si de vidre fossin, les dinamitaria.

**10.** O wie sanft die Quelle sich  
durch die Wiese windet;  
O wie schön, wenn Liebe sich  
zu der Liebe findet!

**11.** Nein, es ist nicht auszukommen  
mit den Leuten;  
Alles wissen sie so giftig auszudeuten.  
Bin ich heiter,  
hegen soll ich lose Triebe;  
bin ich still,  
so heits, ich wäre Irr aus Liebe.

**12.** Schlosser auf, und mache Schlösser,  
Schlösser ohne Zahl!  
Denn die bösen Muler will ich  
schließen allzumal.

**13.** Vögelein durchrauscht die Luft,  
sucht nach einem Aste;  
und das Herz, ein Herz, ein Herz begehrt's, wo  
es selig raste.

**14.** Sieh, wie ist die Welle klar,  
blickt der Mond hernieder!  
Die du meine Liebe bist,  
liebe du mich wieder!

**15.** Nachtigall, sie singt so schön,  
wenn die Sterne funkeln.  
Liebe mich, geliebtes Herz,  
ksse mich im Dunkeln!

**16.** Ein dunkeler Schacht ist Liebe,  
ein gar zu gefährlicher Bronnen;  
da fiel ich hinein, ich Armer,  
kann weder hören noch sehn,  
nur denken an meine Wonnen,  
nur stöhnen in meinen Wehn

**17.** Nicht wandle, mein Licht, dort außen  
im Flurbereich!  
Die Füße würden dir, die zarten,  
zu na, zu weich.

**10.** Oh, que tranquil·lament, el rierol,  
a través dels prats serpenteja;  
Oh, que n's de bonic  
quan l'amor, l'amor troba!

**11.** No, no és possible entendre's  
amb la gent;  
tot ho interpreten maliciosament.  
Si estic animat,  
s que tinc instints frvols;  
si estic tranquil,  
s que estic boig d'amor.

**12.** Vinga, many, fes panys,  
panys sense parar!  
Amb ells, les males llengües,  
d'una vegada per totes, farà callar.

**13.** L'ocellet a través de l'aire vola,  
una branca vol trobar;  
i el cor, un altre cor desitja, on, feliç, poder-se  
aturar.

**14.** Guaita que clara que és l'onada,  
quan la lluna l'esguarda!  
Tu, que ets el meu amor,  
torna'm a estimar!

**15.** El rossinyol canta tan bé,  
si les estrelles centellegen.  
Estima'm, amat cor,  
besa'm quan sigui fosc!

**16.** Un pou fosc és l'amor,  
i també molt perillós;  
jo hi vaig caure, pobre de mi,  
no hi puc veure ni sentir,  
només els meus delits rememorar,  
tan sols pels meus dolors plorar.

**17.** No deambulis, llum meva, all fora  
pels camps!  
Els teus delicats peus quedarien  
massa humits, massa amarats.

All überströmt sind dort die Wege,  
die Stege dir;  
so überreichlich tränke dorten  
das Auge mir.

**18.** Es bebet das Gesträuche;  
gestreift hat es im Fluge ein Vögelein.  
In gleicher Art erbebet  
die Seele mir,  
Erschüttert von Liebe, Lust und Leide,  
gedenkt sie dein.

Allà tots els senders estan inundats,  
tots els teus camins;  
així d'abundants  
eren les llàgrimes dels meus ulls.

**18.** Tremolen els arbusts;  
els ha fet moure el vol d'un ocell.  
De la mateixa manera s'estremeix  
la meva ànima,  
agitada per l'amor, el desig i la pena,  
quan en tu pensa.